

STÅR VERDEN TIL PÅSKE? side 2-3

MENIGHETSPEDAGOGEN side 5

STILLE MEDITASJON side 6

KRIGSFRYKT side 8-9

God påske!

SKAGERRAK SPAREBANK

KJELL WEDØ

Verden står ikke til

Hvis det hendte noe uventet eller overraskende, sa min mor rett som det var: - Nei, nå står ikke verden til påske! Jeg husker jeg som barn ble litt skjelven hvis det bare var få uker igjen til høytiden. Derfor regnet jeg fort på fingrene om verdens undergang var nært forestående.

Senere forsto jeg at dette bare var et spøkefullt utrop som uttrykte forbauselse eller overraskelse hvis noe uventet hadde hendt. Opphavet til uttrykket er usikkert, men antakelig ganske gammelt. Det har nok kommet inn i språket etter at den kristne påsketradisjonen ble praktisert i samfunnet.

Mange av oss har levd lenge med ryktene om verdens undergang, men de har til nå vist seg å være en smule overdrevet. I mindre grad er det dommedagspredikanter som spår jordens undergang for tiden. Det er heller klimaforskere og miljøforkjempere som roper de sterkeste varsko om jordens tålegrense.

Et amerikanske forskningssenter gjorde for en tid tilbake en studie hvor nær femti tusen personer i førtifire land ble intervjuet om hva de fryktet mest for i fremtiden. De fleste var redde for økonomisk ulikhet,

religiøst og etnisk hat, atomvåpen, miljøtrusselen og aids/epidemier. Det var store geografiske forskjeller, men frykten fordelte seg nokså likt i ulike aldersgrupper. Mange bar en fremtidsfrykt i seg.

Ser vi verden under ett, forstår vi at folk hører sammen i et grunnleggende felles behov for trygghet og vern mot ødeleggelser og trusler av ulike slag. Sånn sett er det mer enn nok å engstes for på menneskehetens vegne. Det har vi blitt smertelig klar over den siste tiden. På den andre siden, må ikke den kollektive fremtidsfrykten gjøre oss handlingslammet, men tvert imot skape større engasjement, mot og fremtidshåp om at våre små og store bidrag for å redde verden, faktisk nytter.

Frykt, spenning og uro er helt normalt, en forutsetning for at vi skal overleve, mener Tor Jacob Moe, avdelingsoverlege i psykiatri ved Haukeland. I truende situasjoner er frykt en viktig beskyttelsesmekanisme med en «livreddende funksjon». Det er den grunnløse, fritt-flytende angsten innenfra, uten at noe egentlig truer oss, som virker invalidiserende og tapper oss for krefter.

For noen år siden sang Karoline Krüger og Sigvard Dagsland seg inn i våre lett fortvilte sinn med den

påske?

vakre duetten: «Ka' e du redd for?» En trøstesang om alle bekymringene vi bærer med oss i hverdagen. De fleste oftest grunnløse, men nok til å suge livskraften av oss. Energi vi kunne ha brukt til mye positivt for hverandre.

Vi må skille mellom angsten i livet hvor vi kan ha behov for profesjonell hjelp, og de bekymringene vi oppkonstruerer og som sjelden inntreffer.

I vår individuelt bekymrede, lille og personlige verden kan vi være til hjelp for hverandre. Det vi har erfart tidligere i livet kan vi trekke gode veksler på, som også Dagsland sier:

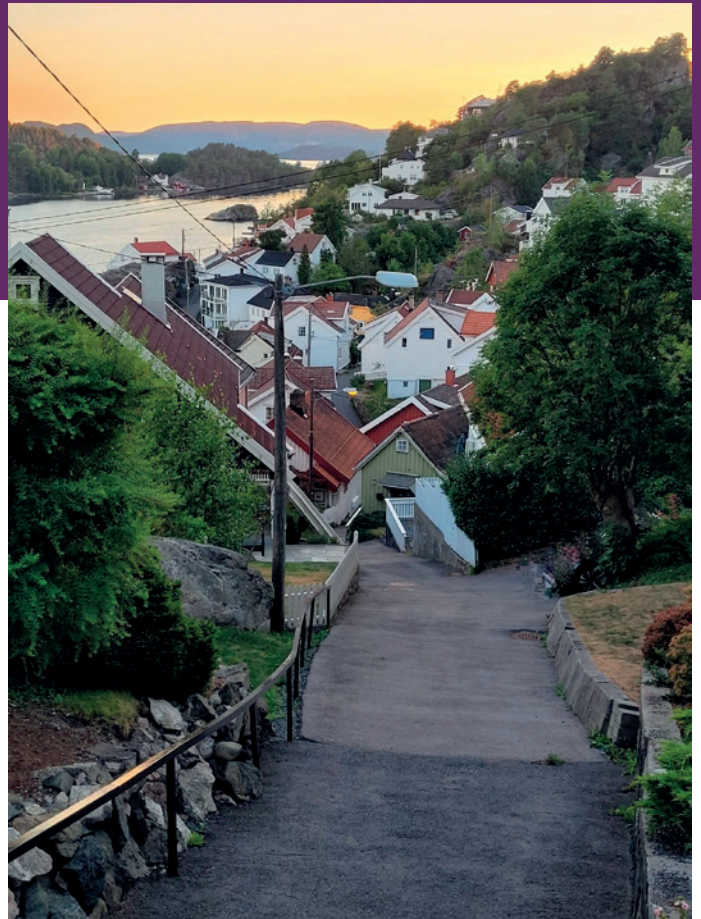
«Sei meg ka' e du redd for? At alt har gått bra før, det har du jo sett.»

Vi kan ikke sikre oss mot alle farer. Å leve er å risikere. Jeg leste en gang at det kinesiske ordet for krise består av to tegn: fare og mulighet. Det er mellom disse to «tegnene» hverdagen vår leves. Og det er nærmest en «livslov» at når vi fokuserer på problemene våre, vil vi bare få flere problemer. Men når vi fokuserer på mulighetene, vil vi få enda flere muligheter.

Den kloke salmedikteren og kunstneren Svein Ellingsen fra Arendal skriver så håpefullt i en salme:

Ennå er håpet en levende flamme,
lyset er tent i mørkeste natt,
ennå kan sårene leges og heles,
vi kan forsones med jorden, vår mor.

Jeg tror at verden står til påske, og kanskje en god stund til...

Vellykket karneval i Hellekirken!

Karnevalsfeiringen har etter hvert blitt en tradisjon i Hellekirken. Riktignok kommer feiringen litt sent, all den tid fastetiden er godt i gang, men bedre sent enn aldri. Fastelavn, som er den dagen det egentlige karneval på, den kommer gjerne i vinterferien og av den grunn skyves feiringen i Hellekirken litt ut i tid. Karnevalsfeiringen i kirken representerer både skaper- og livsglede, fellesskap og dypest sett er den også et uttrykk for takknemlighet. I lys av det er det meningsfullt å fylle kirken med hoppeslott, utkledd barn og voksne og ballonger i hopetall. Hvis en kirke skal være åpen og meningsfull for barn, må den også ta barna på alvor og feirer man karneval så gjør man i grunnen det. Alle menigheter bør ha en karnevalsgudstjeneste! Her følger noen glimt fra feiringen slik den artet seg 12.03.2023!

Heidi Annett

– FRA MISJONÆR TIL MENIGHETSPEDAGOG

Fra 1. desember i fjor har menighetene i Kragerø, Sannidal, Skåtøy og Helle hatt tilsatt ny menighetspedagog, Heidi Annett Wachter. Nysgjerrig som «Vi snakkes» kan være, har vi hatt en prat med Heidi Annett – slik at vi og folk flest kan bli litt kjent med henne.

Første-spørsmålet er det obligatoriske om fødsel, oppvekst, utdanning og så videre. Vi får vite av Heidi Annett at «jeg er født og oppvokst i Mo i Rana. Der tok jeg grunnskole og videregående skole, før jeg satte kursen for Tyskland for å studere teologi og musikk. Etter det dro jeg til Hamar og musikk-linja på lærerskolen der. Etternavnet mitt, Wächter, har jeg fordi jeg etter hvert gifta meg med en tysk gutt, Kay – som har vært min livsledsager siden da, men han var ikke hovedgrunnen for at jeg etter hvert – sammen med han – flytta til Tyskland for å arbeide som misjonær. Det var en livsoppgave jeg slo inn på lenge før jeg forelsket meg, og vi ble faktisk Tyskland i hele 30 år».

Vi tør spørre «har du hatt et definert kristent livssyn fra barnsbein av, eller er det noe du har tatt deg til seinere». Heidi Annett kan da fortelle at hennes foreldre begge var fram-tredende personer i pinsemenigheten i Mo i Rana, «mamma var søndagsskolelærer og drev da mye med sang og musikk, pappa var pianist, organist, korleder og musikalsk leder i menigheten, – det var naturlig for meg å være med dem, og ganske så naturlig ble den kristendommen de stod for og forkynte også en del av meg. Allerede som 8-åring tok jeg en bevisst bestemmelse om at jeg ville forkynde gjennom sang og musikk, derfor lærte jeg å synge og jeg tok pianoundervisning – med det som siktemål. Musikk lærerlinja på Hamar tok jeg ikke bare fordi jeg nødvendigvis ønsket å bli lærer, men fordi jeg ville jobbe og misjonere gjennom sang og musikk; – for det formålet passa musikk lærerlinja veldig godt. Ellers var det slik at fra jeg var 14 år, fungerte jeg som søndagsskolelærer og jeg begynte å reise rundt for å synge på møter. På ungdomsskolen og på videregående var jeg leder for det kristne skolelaget, – jeg tør si at drivkraften bak engasjementet mitt var et ønske om å bringe det kristne budskapet om håp, hjelp og frelse ut til med-ungdom. Jeg husker at jeg hadde en sterk kallsopplevelse en gang jeg overvar et møte der en misjonær fortalte om sitt arbeid, – jeg følte klart at «dette er deg om noen år»: Jeg skulle i framtida drive PR for Gud i utlandet».

«Så bar det etter hvert til Tyskland», smetter vi inn. «Stemmer, dit reiste jeg – og der ble jeg altså, sammen med Kay. I 30 år dreiv vi, via sang og musikk, misjonsarbeid og menighetsbygging. I praksis fikk vi til dette gjennom å drive musikk skoler med vekt på å utdanne musikalske trosopplærere, ved å produsere store musikkeventer med kor, band og til og

med symfoniorkester – og ved å lage sanger og musikk som vi framførte i ulike sammenhenger og spredte via forlag og massemedia. Også for dette feltet hadde jeg tidlig fått «klar beskjed» om at dette skulle jeg gjøre, idet jeg overvar en kor-konsert der ei dame dirigerte: Jeg opplevde igjen at «dette er deg om noen år». --- Alt i alt kjenner jeg at det lange oppholdet i Tyskland, med misjon via musikk, var en veldig god måte å drive trosopplæring på. Sammen med allsidig praksis som lærer i offentlige og private barnehager og skole, følte jeg at alle erfaringene og læringen fra Tyskland, gjorde at jeg trygt kunne søke på jobben som menighetspedagog i Kragerø».

«Med din bakgrunn kunne du vel fått jobb som trosopplærer omtrent der du ville, – hvorfor valgte du Kragerø», spør vi. Svaret kommer kjapt og ærlig: «Vi, Kay og jeg, har en sønn med familie som bor i Grimstad, der har det etter hvert kommet barn – våre barnebarn – og de har vi lyst til å være nærmere enn tilfellet har vært de siste årene, da vi bodde på Fjellhamar. I tillegg var det ikke så lett i Oslo-området å få en fast tilsetting, så da mulighetene for det dukka opp her i Kragerø, bestemte jeg meg for å søke. Og heldigvis: Jeg ble tilsatt! Med 82% stilling trenger jeg små synge-, teater-, preke-, eller undervisnings-jobber rundt omkring i tillegg til jobben i Kragerø kirkelige fellesråd. Slik som det alltid ordna seg med finansiering av ulike prosjekter da vi bodde i Tyskland, tror jeg at det sikkert ville ordne seg med nok penger hver måned for meg og mine».

Vi kommer jo ikke utenom det obligatoriske spørsmålet «hvordan trives dere i Kragerø, hva synes dere om byen?». «Å, vi stortrives», kommer svaret raskt, «byen er jo så fin, folk er lette å bli kjent med – de er mer åpne enn for eksempel i Oslo – og alle har tatt så godt imot oss. Så vi tenker at her vil vi leve og bo – lenge». På spørsmål om «hva gjør du når du ikke er menighetspedagog eller synger eller spiller» får vi vite av Heidi Annett at «jeg er veldig glad i å strikke, jeg liker å gå tur, elsker å sykle. Og sist men ikke minst: Jeg liker å skrive – og har faktisk skrevet noen bøker». Vi stiller det ganske så uspesifiserte spørsmålet «hvilket øyeblikk i livet ville du gjerne oppleve på nytt?». «I den helt store sammenhengen er selvsagt det å bli mor, å bli foreldre, det største i livet; – dette forsterkes jo på en måte gjennom å bli bestemor – som jeg nylig har opplevd, og gjerne opplever igjen. Nå i det «helt nære» kunne jeg tenke meg å gjenoppleve å åpne stua vår på nytt for folk som til vil komme og synge i lag med oss, – vi gjorde det nylig, det var så flott en opplevelse. Ellers tenker jeg om livet mitt at om jeg skulle leve det på nytt, så ville jeg ikke gjøre så mye annerledes enn det jeg har gjort: Jeg ville la Gud være sjefen».

Heidi Annett og «Vi snakkes» avrunder praten med å komme inn på den kartlegginga som Heidi har gjort av det barnearbeidet som eksisterer, tanker hun har gjort seg for å få i gang menighetens arbeid på dette området etter en lang periode uten trosopplærere, behovet for medspillere, planer hun har for samarbeid med andre menigheter. Og så videre, og så videre. Idet vi takker for en hyggelig prat, kan vi på vår side bare ønske Heidi Annett hjertelig lykke til i sitt viktige arbeid for barn og unge – og alle andre – i menigheten.

Olav A D

«Stille Meditasjon»

med avspenning, bønn og meditasjon i Kragerø kirke

Vi, Monica og jeg- Pål, har startet opp med avspenning, bønn og kristen meditasjon i kirken. Et tilbud vi vil kalle Stille i kirken.

Meditasjon er en gammel kristen tradisjon med røtter fra Abrahams barnebarn og med kilder fra Jesu liv. Vi har mange skriftsteder å henvise til, her nevner en fra Jes 30,15 «Hvis dere vender om å holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og tillit skal deres styrke være» Meditasjon finnes også i andre tradisjoner og det kan også være areligiøst fordi vi her fokuserer på pusten.

Vi ser at vi kan nå frem til dem som ellers ikke føler seg hjemme i kirken og de som ellers går i kirken er glad for et nytt tilbud. Dette betyr at flere finner veien til kirken sin.

Hvorfor gi dette tilbudet?

Forskning har vist at øvelsene minsker stress og er helsegivende. Det styrker selvbilde, en mulighet til å oppdage sine følelser og øker emosjonell intelligens, øke fokus, trener på oppmerksomhet, gir energi og gir mer praktisk åndelighet. Det gir alle en ekstra grunn til å fortsette å oppsøke kirken.

Det har opp gjennom årene vokst frem et ønske og motivasjon for at dette også skal være en del av egen praksis i kirken i dag.

Målet er å gi noen verktøy som skaper fred i det enkelte menneske, minske stress, og at alle skal kjenne seg velkommen til kirken og finne en plass for seg selv der. Sist, men ikke minst muligheten for å føle enhet med Gud.

Med fred mener vi arbeider for at mennesker skal erfare indre fred og ikke er en fredsorganisasjon som FN og liknende organisasjoner. Verden kan gi fred i en viss grad, men via kirken og Jesu ord, kan en fred gis som ikke kan formidles annetsteds, nemlig Guds fred som overgår all forstand.

Guds ord er ikke taus om nytten av meditasjon og viktigheten av stillhet.

Med utgangspunkt i flere skriftsteder mener vi å se at meditasjon og stillhet har sin plass i kirken, også i dag. Vi mener å være på trygg nok grunn for at vi kan praktisere både å slappe av (avspenning), meditere (som mental trening i å være stille for Gud)

FOTO: CECILIE MØKLEGÅRD

og bønn, som ikke trenger noen ytterligere forklaring. Vi videreføre en gammel kirkelig praksis med disse åndelige øvelsene.

Kristen meditasjonen er det skrevet om i flere bøker. Meditasjon kan også kalles sentrerende bønn, rundt et fokuspunkt. Jesusbønnen eller hjertebønnen er kjent fra Edin Løvås og Wilfrid Sinissen. Sistnevnt har skrevet boken «kristen dyp-meditasjon» som vi fokuserer på i undervisningen. Meditasjonsteknikken er areligiøs da meditasjonsteknikken fokuserer på pusten, en pust som alle har. Pusten vi alle har er verken muslimsk, hinduistisk, buddhistisk, jødisk eller kristen. Det handler om tilstedeværelse i egen kropp og mental fokus på pusten. De kaller dette mindfulness på MF. I så måte er Kragerø menighet allerede nå i forkant av hva som nå undervises på MF til kommende prester og diakoner.

Dag: Tirsdager kl. 16-17 for alle
Sted: Kragerø kirkes kirkerom

I sommer fra Juli og frem til midten av august vil «Stille Meditasjon» være på lørdager kl 9-10

På grunn av restriksjoner på antall plasser vil 18 deltakere per sesjon være grensen. Påmelding på sms til 950 69 950 med ditt navn og dato du vil være med. Mailadressen må også oppgis, slik at vi kan nå deltakerne ved behov.

Mvh. Monica og Pål Wirkola

Kirkens bymisjon

"Hvor mange dagligvarebutikker var det i Kragerø før?

Og hvor mange bakerier?"

Hver uke hadde vi besøk av vår tidligere rektor Bjørn Westhrin.

Jeg fant frem penn og papir og skrev ned etter hvert som Bjørn ramset opp alle. Vi var i Smedsbukta, på Thomesheia, på Øya, på Andølingen, på Tangen, på Bjørnebyen og selvfølgelig rundt byen.

"Jeg tror det var 30 butikker, sa Bjørn, før han begynte å telle.

Det har vært og er mange gode øyeblikk på Bymisjonskafeen. Et unikt sted hvor folk treffes.

Jeg har ofte sagt at det som er spesielt på vår kafé er at her møtes folk som naturlig ikke stopper og snakker sammen andre steder i byen.

På Bymisjonskafeen er det liksom lov å snakke med alle, uansett hvilket bord du sitter ved.

Frivillige og ansatte skal ha æren for å inkludere alle og være limet som gir en følelse av fellesskap.

Alt har ikke vært en dans på roser. Vi har opplevd krevende situasjoner men har stått i det og blitt sterkere sammen.

Utallige middager har blitt servert i løpet av de 15 årene som Kirkens Bymisjon har hatt kafétilbud i Kragerø. Utallige gode samtaler mellom frivillige og gjester. Utallige matposer med overskuddsmat har blitt spist istedenfor å bli kastet. Og tidligere rusavhengige har vært på både båltur og gått lange turer i fjellet. Andre har fått faste rutiner i hverdagen med å kløyve ved og blitt en del av et arbeidsmiljø som forhåpentligvis har ført til et bedre innhold i livet.

Å jobbe som frivillig i Kirkens Bymisjon er en ære og kjennetegnes av at du er ressurssterk og har overskudd til å hjelpe andre. Respekt, omsorg og rettferdighet står sentralt.

Det bor mange ressurssterke pensjonister i Kragerø som vi er så heldige å ha med på laget.

Det gjør noe med oss når vi blir kontaktet av foreldre i Kragerø som ikke har penger til å sette mat på bordet.

Det sterkeste øyeblikket i løpet av mine første 10 år som ansatt i Kirkens Bymisjon var møtet med en fortvila mor. Hun ringte to dager før julaften og fortalte at familien hadde kommet i en krisesituasjon. Dagen før ble jeg kontaktet av en mann som gjerne ville gi gavekort til familier som trengte litt ekstra før jul.

Jeg tok med meg gavekort, julegaver som folk hadde levert inn på kafeen, overskuddsmat og kjørte hjem til familien.

Å stå ansikt til ansikt med den dama som like gjerne kunne vært meg, vil jeg aldri glemme.

Det kunne vært tatt ut av en film. Snøen lavet ned, vi klemte hverandre og ønsket hverandre en god jul.

Kragerø trenger Kirkens Bymisjons tilbud. Levekårsundersøkelser fastslår at Kragerø scorer høyt på bl annet antall barn som lever i familier med vedvarende lav inntekt, antall barnevernsaker, antall uføretrygdede og antall enslige forsørgere for å nevne noen av utfordringene vi har.

Behovet for Kirkens Bymisjons kafétilbud er tilstede for flere grupper i kommunen.

Vi treffer gjester som føler seg ensomme og som har lite kontakt med andre.

En tur innom kafeen betyr mye for flere som bor alene. En god lunsj og en god prat kan gjøre underverker. Noen finner også nye vennskap.

Behovet for tilbud om en matpose eller to, tilbud om arbeid til de som ikke har andre tilbud og tilbud om å delta i et fellesskap med tidligere rusavhengige som har valgt å leve et rusfritt liv, er tydelig i vår lille, fine by.

Å jobbe i Kirkens Bymisjon betyr møter med de som har mer enn de trenger og møter med de som har for lite til å få endene til å møtes. Begge grupper med det samme målet om å gi barna en god oppvekst.

Vi går i de samme gatene og vi har barn i de samme klassene men forskjellene kan være og er store.

Min opplevelse er at det er mange som ønsker å hjelpe i Kragerø. Våre tilbud er bygget opp av faste private givere, næringslivet i Kragerø og kommunen som gir oss årlig tilskudd til driften.

Vi søker også årlig om midler fra bl a Helsedirektoratet.

Etter 10 år som ansvarlig for driften av tiltakene i Kragerø er jeg klar for nye oppgaver i Kirkens Bymisjon men på samme sted som alltid.

Stikkord er formidling, innsamling og arrangementer.

Å fortelle historiene slik at vi alle kan få et innblikk i og svar på hva vi kan gjøre for å gjøre forskjellene mindre, er grunnleggende for videre arbeid.

Vi går snart inn i påsken. Mange benytter mulighetene til å dra til fjells, mens andre nyter påskedagene i byen.

En flott tradisjon er Påskebadet i Kragerø sentrum. Kirkens Bymisjon åpner dørene og gjør om Bymisjonskafeen til skifte- og varmestue.

For at alle kan få en hyggelig dag i sentrum spanderer vi muffins, kakao og saft ved hjelp av våre samarbeidspartnere.

Det er så sant som det er sagt, "Ingen er bare det du ser"

*Beste hilsen fra Kari Sveberg,
innsamlingsleder i Telemark/seniorrådgiver*

Tangheia ca 1930. KILDE: DIGITALT MUSEUM

Hovedveien på Stilnestangen. KILDE: DIGITALT MUSEUM

Krigsfrykt

For mange har det vært en vinter med mye engstelse. Folk har først og fremst vært redd for at pengene ikke skal strekke til. Strømmen har vært dyr, maten blir stadig dyrere, reise og transport så vel, pensjonen krymper. De eldste av oss, settes i tankene lett tilbake til en tid hvor fattigdom og armod var større enn de siste årene. "Vi snakkes" har hatt en lengre samtale med senior som husker godt de magre tredve åra, vedkomne har valgt å stå fram anonymt.

FATTIGDOM SVIR - SELV MANGE ÅR ETTER.

Personen vi snakker med var bare en jentunge i tiden vi snakker om. Hennes mor var alene etter å ha mistet mannen og far til hennes to barn til tuberkulosen. De var bosatt i gamle Skåtøy kommune. Forsorgsforstanderen/fattigforstanderen holdt til i Skåtøy kommunehus på Øya. Det ble revet noen år etter krigen. Når familien skulle hente den månedlige stønaden måtte de først gå til fattigforstanderen og få et skriv, og det var jentungen som hadde jobben.

Fra slutten av 1930-årene hadde foreldreløse barn en beskjedent ordning som tilfalt de to barna i vårt tilfelle. Det var disse pengene som vår person hadde i oppdrag å hente for sin mor. I og med familien bodde i Skåtøy kommune, måtte også handelen foretas i Skåtøy. Nær-

meste forretning var i Kalstadkilden, jentungen måtte gå fra Tangheia hvor de bodde, så til fattigforstanderen på Øya, så til Kilen for å handle og så hjem igjen til Tangheia. Dagen gikk i dårlige klær og med skrøpelige sko.

ERINDRINGER

Mange år etter når hun skriver sine erindringer husker hun alle de vakre navnene på stedene hun passerte. Ingen sted finnes det så fine navn som i Bekkedalen. Her var Korsheia over Isaksens hus, her var Myrheia, Stemorsheia, Rutilgrua, Høyheia, Sandåsheia, Lilleknotten og Behringheia. På veien fant de også nyper som de plukket og solgte til Axel Carlsen for en liten skilling i fortjeneste.

Mammaen deres vasket for andre og tok oppdrag som sydame, på den måten fikk hun såpass mye inntekt at hun kunne forsørge dem og fire barn til. Mor hadde en mann som bodde hjemme hos oss, og han var far til vår yngste søster. Mor hadde vært gift to ganger tidligere og ville ikke gifte seg en tredje gang. Å bo sammen som ugifte var ikke vel ansett på denne tiden, det betydde også at de ikke mottok samme stønaden fra kirken som gifte fikk. Det samme skjedde når det gjaldt å få pakker fra Sverige eller Amerika, uvisst av hvilken grunn fikk de ikke slike pakker som mange andre fikk. Det følte urettferdig. En gang i året ble de invitert på fest på Legaten med bedrestilte barn. Da kunne vanke en pakke for barn fra Tangheia. En gang kom en dress i en pakke

Skåtøy kommunehus på Øya. KILDE: DIGITALT MUSEUM

og den ble omsydd til en fin kjole. Vår forteller kan ikke huske at verken Frelsesarmeen eller Bymisjonen delte ut mat i forbindelse med jul eller andre høytider.

MYE BEKYMNING FOR DET TIMELIGE

Det å være fattig svei nok, selv om en i det daglige hadde det relativt bra. Mor var en dyktig hagedyrker, hentet jord og fikk grønnsaker opp av jorda. De hadde

KILDE: DIGITALT MUSEUM

til og med gris. Så kunne de gå til Rådhuset i byen for å stå i kø for å hente frostskaade, søte poteter.

Turene til skogs for å plukke bær, huskes som en glede. Reisen gikk som oftest til Kurdøla. De gikk lange strekninger innover i skauen. I bærkassa måtte de sørge for at blåbærene lå øverst så tyttebærene ikke kom til syne, for de kunne være umodne. Da var de ulovlige å plukke, politiet sjekket bærbøttene på toget på vei tilbake til Kragerø.

Brødskorpene som ble bløtt opp til kvelds, ble handlet av Andreas som var brødmann på Aktiebakeriet, det var et viktig kosttilskudd på Tangheia. Brensel var det barna som var ute og sanket, som et tillegg til brensel som de fikk på rasjoneringskortet.

Alle varer var rasjonerte, og alle fikk rasjoneringskort som de måtte hente på kommunehuset. Det var også rasjoneringskort på sko, men det var i perioder ingen sko å oppdrive. Det var også kaffeerstatning, sukker og margarin eller smør, smøret ble tatt med hjem og spedd ut med melk for å vare lenger.

Det var krig og knapphet på alle slags varer, men vår forteller kan ikke huske at de var veldig sultne. De hadde ikke mye penger, men følte seg mette og varme. På skolen merket de forskjellene, de som kom fra bedrestilte familier ble bedre behandlet av Frøken. Flere barn hadde kallenavn som ikke er så hyggelig å gjenskrive.

For forfatterne kan frykten for dagens tilstand virke noe uberettiget sammenlignet med tiden under siste krig som vi alle mer eller mindre opplevde.

Sist vinter har vært sterkt preget av krig i Europa, dette har virket inn på våre sinn og skapt engstelse og frykt, særlig hos de eldre for det timelige.

Arnfinn Jensen
Skrivehjelp: Elin Strøm Larsen

Konfirmanter

KONFIRMANTER I SKÅTØY KIRKE SØNDAG 30. APRIL 2023

Fredrik Eikenes
Halvard Kivle-Nilsen
Leah Thorsen Kjærra
Linnea Kristine Trohaug
Ludvig Aasvik Gautefald
Rikke Eline Skauen

KONFIRMANTER I STØLE KIRKE SØNDAG 7. MAI 2023

Anna Gunleiksrud Tveitereid
Josefine Levang
Leon Haslum Oppebøen
Salma Carillo Vanegas

KONFIRMANTER I HELLEKIRKEN SØNDAG 7. MAI 2023

Alexsandra Vibeto-Karlsen
Amanda Tangsrud Badski
Erik Skindalen
Hermann Solstad
Hjalmar Skarvang Eckholdt
Iris Marie Kuhne Bråthen
Julie Solheim Reime
Kaja Karstensen
Linnea Ørbeck Hafredal
Maria Bjørkkjær Kverndal
Matias Sundquist Wik
Nathalie Vik Moldfjell
Tuva Valde-Nilsen
Viktor Jensen

KONFIRMANTER I KRAGERØ KIRKE SØNDAG 14. MAI 2023

Anine Eilertsen Gundersen
Elsa Øverland Sandvik
Håkon Lutro
Jens Rist Brekka
Jonny Ek
Juni Wullum Ellefsen
Karsten Sigveland Bårøy
Laura Sofia Tolnæs
Leona Hansen Lier
Mathea Thorsen Kåsa
Thomas Kjendal-Steffensen
Thea Baugstø Lier
Victor Garstad Husabø

KONFIRMANTER PÅ ANKERPLASSEN, JOMFRULAND TORSDAG 18. MAI 2023 - KRISTI HIMMELFARTSDAG

Olve Løkstad
Sander Aasvik

KONFIRMANTER I KRAGERØ KIRKE SØNDAG 21. MAI 2023

Celine Laursen Bertelsen
Emil Roholt Hansen
Henrik Graver Odden
Janvier Sormo
Marie Lunøe Hareide
Nathalie Louise Tørresen
Noah Birkeland Jakobsen

16 ÅR MED SANGGLEDE

SKJÆRGÅRDS SANG

11-13 AUGUST 2023
SKJÆRGÅRDSHALLEN
LANGESUND

Evie ★ Refleks
Kiralina Salandy
The Browns
Hans Inge Fagervik
Frøydis Grorud & Ulf Nilsen
Emila Lindberg
Lewi Bergrud
Ivar Skippervold
Taler: Rune
Edvardsen
med flere

BILLETTER
www.checkin.no
TLF 380 27 000

INFO
www.sgsang.no

STIFTELSEN
SKJÆRGÅRDS

ØNSKER DU Å GI EN GAVE TIL
MENIGHETSBLADET?

BRUK KONTONUMMER 2655.55.76403

ALLE BIDRAG MOTTAS MED TAKK!

Støtt våre
annonsører
- de støtter
oss!

Kragerø
- Perlen
blant
kystbyene
Edvard Munch

Vi snakkes

**Menighetsblad for Kragerø, Helle,
Skåtøy og Levangsheia sokn.**

Menighetskontoret:

Besøksadr.: B13, Ytre Strandvei 15, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224
Kjell Wedø 930 58 612
Morten Skjævestad 915 82 214
Harald Gulstad 997 24 054
Arnfinn Jensen 905 84 852

kragerø energi

Vi bytter navn!
Fra Krager Energi AS til

Vestmar Nett AS

Alt annet blir som før. Det kan du stole på.

Europpris
MER TIL OVERS

 Hageland

Ørvik
Plantemarked
www.hageland.no

**BYGGMESTER
ANDERS OLSEN AS**

Skåtøy • Tlf. 922 25 985

**KE Kragerø
Elektriske**
Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

sport 1
Kragerø

Hjallum A.s

Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy sokn

APRIL 2023

23. april: *3.søndag i påsketiden*

Hellekirken kl. 11.00

Samtalegudstjeneste med konfirmantene
Harald Gulstad.
Angels synger.

Støle kirke kl. 11.00

Samtalegudstjeneste med konfirmantene.
Pål Wirkola

Kragerø kirke kl. 18.00

Samtalegudstjeneste med konfirmantene.
Pål Wirkola

30. april: *4.søndag i påsketiden*

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Skåtøy kirke kl. 11.30

Konfirmasjonsgudstjeneste.
Pål Wirkola.

MAI

7. mai: *5. søndag i påsketiden*

Hellekirken kl. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste
Harald Gulstad.

Støle kirke kl. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste.
Pål Wirkola

Kragerø kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste.
Trond Engnes.

14. mai: *6. søndag i påsketiden*

Kragerø kirke kl. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste
Pål Wirkola

Onsdag 17. mai: *Grunnlovsdagen*

Kragerø kirke ca. kl. 11.00

Festgudstjeneste
Pål Wirkola

Torsdag, 18. mai: *Kristi*

himelfartsdag

Ankerplassen kl. 12.00

Pål Wirkola
Konfirmasjonsgudstjeneste

21. mai: *Søndag før pinse*

Kragerø kirke kl. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste
Pål Wirkola

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Gulstad. Dåpsdufest.

28. mai: *Pinsedagen*

Kragerø kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste
Trond Engnes

Hellekirken kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste
Kjell Wedø

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste med dåpsdufest.
Harald Gulstad

Mandag, 29. mai: *2. pinsedag*

Stangnes kl. 11.00

Friluftsgudstjeneste.
Harald Gulstad

JUNI

4. juni: *Treenighetssøndag*

Kragerø kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste
Harald Gulstad.

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Pål Wirkola

11. juni: *2. søndag i treenighetstiden*

Skåtøy kirke kl. 11.30

Gudstjeneste.
Harald Gulstad
Tårnagenter.

Hellekirken kl. 18.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

18. juni: *3. s. i treenighetstiden*

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste
Trond Engnes

Kragerø kirke kl. 18.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes

25. juni: *4.s. i treenighetstiden*

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste
Harald Gulstad

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes

Med forbehold om endringer.

Se også www.kragerokirkene.no

Støtt våre annonsører – *de støtter oss!*

Bjørkkjærs Auto AS

Tlf. 35 98 71 00 • Mail: post@bjorkkkjar.no
www.bjorkkkjar.no

Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå

– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

For priser og
informasjon; se:
www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

**SPAREBANKEN
SØR**

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvg. 20, 3770 Kragerø

Elektroinstallatør Terje Jørgensen AS

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

**ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER**

SIVILARKITEKTER
MNAL

Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken A.s

Blomster
til alle
anledninger

evasHage

Torvgata 12
3770 Kragerø
35 49 90 30

**Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år**

35 98 18 14 • 35 98 22 09
35 98 20 87

Frithjof Johnsen

P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

Servicetelefon 815 00 100 • www.jerniakjeden.no

**JERNIA
ting & tang**

Den lokale leverandør av
gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

DØPTE KRAGERØ KIRKE:

04.12.22 Kasper Roholt Barland

DØPTE STØLE KIRKE

05.02.23 Amelia Jacobsen

DØDE**KRAGERØ KIRKE/KAPELL -
KRAGERØ OG SKÅTØY/
KALSTAD KIRKEGÅRD**

22.11.22 Runar Schulze
 25.11.22 Jens Stedje Røegh
 30.12.22 Tom Halvard Haugen
 08.12.22 Britt Gunhild Gustafson
 08.12.22 Knut Ulf Bakke
 17.12.22 Arne Bjørn Gundersen
 27.12.22 Arnt Aatangen
 28.12.22 Randi Aagetvedt
 02.01.23 Kari Knutsen
 07.01.23 Eldbjørg Regine Stray
 13.01.23 Thora Helene Olsen
 15.01.23 Rigmor Synøve Andersen
 16.02.23 Sigrid Jørgine Windegaard
 21.02.23 Svein Erik Fossheim
 24.02.23 Aslaug Nilssen
 24.02.23 Anne Lise Dalen Bergseidjordet
 25.02.23 Olav Sigurd Kittilsen

STØLE KIRKE - OSPEVIKA KIRKEGÅRD

23.12.22 Tone Løvåsen
 26.12.22 Elin Sofie Løvåsen
 14.01.23 Alfred Stranden

SKÅTØY KIRKE - SKÅTØY KIRKEGÅRD

17.12.22 Reidar Braatø

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: B13, Ytre Strandvei 15

ANSATTE**Prost Trond Engnes**

tlf. 41 45 35 91

trond.engnes@kragero.kommune.no

Fungerende sokneprest Kjell Wedø

tlf. 93 05 86 12

kjell.wedo@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad

tlf. 99 72 40 54

harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang

tlf. 90 73 31 56 – 416 33 056

menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle

tlf. 90 74 28 26 – 91 81 01 48

anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Konsulent, kirkegårdssaker**Bertha Gautefall Hiis**

tlf. 90 72 67 24 – 40 47 73 36

bertha.hiis@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn, Robert Carding

tlf. 35 98 09 15

Kantor Helle sokn, Robert Czyz

tlf. 99 27 15 14

Menighetspedagog

Heidi Annett Wächter, tlf. 91 38 84 66

Kirketjenere Kragerø kirke:

Brynjulf Johansen, tlf. 951 11 400

Martin Pepdonovic, tlf. 97 91 85 36

Kirketjener Helle kirke:

Marianne H. Engnes, tlf. 47 32 83 47

Kirketjener Skåtøy kirke:

Per Oddvar Ødegaard, tlf. 48 03 23 42

Kirketjener Støle kirke:

Trond-Arild Johannessen, tlf. 907 78 967

www.kragerokirkene.no**Vi er her. Alltid****22 40 00 40 • kirkens-sos.no**

Kragerø kirke
 og menighet på nett:

www.kragerokirkene.no

Følg oss også på Facebook

Påske ANDAKTEN

PÅL WIRKOLA
SOKNEPREST I KRAGERØ OG SKÅTØY

Jesu oppstandelse - VIKTIG OGSÅ FOR OSS I DAG

Apostlenes gjerninger 13,32-35 gir oss et glimt av Paulus og Barnabas' første misjonsreise, og hvordan de forkynnte evangeliet i byene de besøkte. Budskapet lød som følger:

«Og nå forkynner vi det gode budskapet for dere, at det løftet som ble gitt til fedrene, det har Gud oppfylt for oss som er barna deres, da han reiste opp Jesus. Slik står det også skrevet i andre salme:

*Du er min Sønn,
jeg har født deg i dag.*

Men at han reiste ham opp fra de døde så han aldri skal gå til grunne, det har han sagt slik: Jeg vil la dere få løftene til David, de som står fast. Og et annet sted sier han: Du skal ikke la din Hellige se forråtnelse.»

I denne teksten forkynner Paulus og Barnabas om Jesu oppstandelse fra de døde, og hvordan dette oppfyller Guds løfter til folket hans. De viser til Salmenes bok, som var deres bønnebok, der det står profetisk om Guds egen sønn, som skulle oppstå fra de døde og aldri igjen vende tilbake til forråtnelse. Gud oppfylte dette løftet til David og hans etterkommere i Kristus.

Paulus og Barnabas var helt overbevist om at Jesu oppstandelse var virkelig og ble derfor helt sentral i deres forkynnelse. De visste at dette var et bevis på Guds kraft og kjærlighet, og at det ga håp og frelse til alle som trodde på ham. De brukte Davids liv som et eksempel på hvor viktig det var å tjene Gud etter hans vilje, og hvordan han belønner de som er trofaste mot ham.

Denne teksten minner oss om at det er gjennom troen på Jesu oppstandelse at vi kan få frelse og håp både i livet og døden. Det er denne oppstandelsen som gjør at vi kan vite at Gud er allmektig og kjærlig, at han har makt til å overvinne selve døden. Det er gjennom overbevisningen om og troen på Jesu oppstandelse at vi kan vite at vi har en fremtid og et håp, selv om alt rundt oss kan virke mørkt og håpløst noen ganger.

Samtidig minner denne teksten oss om viktigheten av å tjene Gud etter hans vilje. Som David visste, vil de som er trofaste til Gud, bli belønnet av ham. Det betyr ikke nød-

vendigvis at vi vil unngå alle vanskeligheter og prøvelser i livet, men det betyr at vi kan stole på at Gud vil være med oss gjennom alt, og at han vil gi oss styrke og visdom til å håndtere det som enn kommer i vår vei når vi ber ham om det.

I dagens verden er det mange som sliter med håp og tro. Vi ser mye lidelse og kaos rundt oss, og det kan være vanskelig å opprettholde troen på at det finnes en Gud som bryr seg om oss. Likevel, som Paulus og Barnabas påpeker, er det gjennom troen på Jesu oppstandelse at vi kan finne håp og frelse selv midt i det vanskelige vi erfarer.

Vi kan se på historien til Paulus selv som et eksempel for oss. Før han ble en kristen, var han en av dem som forfulgte de kristne. Men etter å ha møtt Jesus i en åpenbaring på vei til Damaskus, ble livet hans totalt endret. Han gikk fra å være en fiende til å bli en forkynner og forsvarer av evangeliet, og hans tro på Jesu oppstandelse ble slik en sentral del av hans budskap.

På samme måte kan vi også oppleve en forvandling i livet vårt når vi velger å tro på Jesu oppstandelse og følge ham. Gjennom troen på Guds kraft som kan vekke opp fra de døde, kan vi finne håp og trøst i livets prøvelser, og vi kan vite at vi har en evig fremtid med Gud.

Så la oss ta med oss denne teksten fra Apostlenes gjerninger i dag, og la den minne oss om viktigheten av troen på Jesu oppstandelse og å tjene Gud etter hans vilje. La oss minne hverandre om at uansett hva som skjer i livet vårt, kan vi stole på at Gud er med oss og vil gi oss styrke og visdom til å håndtere det som kommer vår vei. La oss sammen og hver for oss søke Guds vilje for våre liv og følge ham, slik at vi kan leve i lyset av hans kjærlighet og frelse. Husk på at all lidelse og det vonde som vi erfarer nå i tiden ikke består til evig tid. Påske betyr jo «Går forbi» eller «forbi gang», men Guds kjærlighet til deg i Kristus består til alle tider og går ikke forbi deg, men er i deg og kommer til deg.

God påskefeiring og velkommen til våre kirker akkurat denne påsken. La det ikke gå forbi deg!